

عنوان مقاله:

از زمینه گرایی تا زیست بوم درون بنیاد

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نیما مخبری - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری از دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آیت الله آملی

خلاصه مقاله:

زمینه گرایی یکی از دیدگاه های رایج در شهرسازی است که زمینه را به مثابه رویداد تاریخی می پندارد . زمینه گرایی سازگار با زمینه کالبدی، تاریخی و اجتماعی- فرهنگی است که بر طبق آن ایده ها و اشکال گذشته در شکلدادن به کالبد شهرهای معاصر حضور دارند. عدم ارتباط بین اغلب ساختمان های امروزه به زمینه های محیطی منجر به بروز مسائلی همچون اغتشاش و ناهماهنگی بحران هویت، ناخوانایی و عدم مطلوبیت شده است . هدف اینمقاله تبیین اهمیت و ابعاد معماری و شهرسازی زمینه گرا می باشد. بنابراین پس از تعریف مساله و واژه شناسی به مرور سوابق جهانی و ایرانی با بررسی اصول و روند کار دو معمار زمینه گرا پرداخته می شود و در کلیات اصول بومی سازی و نگاه فرهنگی-اقتصادی به سیطره ی شکل گیری این روند به جمع بندی دیدگاه های اصولی خواهیم رسید

کلمات کلیدی:

زمینه گرایی، بومی ، هویت، فرهنگ، اقتصاد، کالبد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/314999>

